

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVII (31)

Štev. (No.) 45

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

9. oktobra 1978

O podpori manjšinam

Oni dan smo brali v „Našem tedniku“, glasilo Narodnega sveta koroških Slovencev, kateri predstavlja in zastopa večino slovenskega ljudstva na Koroškem, prav zanimiv članek pod mastnim naslovom na prvi strani lista. Obravnava se vprašanje podpor, in sicer gmočnih, finančnih podpor (kajti manjšinam je mogoče nuditi uspešno podporo tudi v drugačnih oblikah in z drugačnimi sredstvi), podpor, ki jih kak narod ali država in njena vlada nudi narodnim manjšinam.

Članek v Našem tedniku zasluži, da ga komentiramo tudi v našem listu, ki je vedno kazal veliko skrb za koroške Slovence in jim s časopisno podporo raznim akcijam v prid našim koroškim bratom skuša pomagati. To nam daje poverilnico, da zavzamemo stališče do članka, ne da bi s tem hoteli v negativnem smislu kritizirati njegov namen, pač pa postaviti stvari na pravo mesto.

Gre za finančno podporo dunajske vlade nemški narodni manjšini v Južnem Tirolu, ki je po prvi svetovni vojni prišla pod Italijo in tam ostala tudi po drugi vojni. Pisec očitno citira po nekem drugem viru, ko pravi: „Avstrijska zvezna vlada se je izkazala kot dober gospodar narodnih skupin: podpira gradnjo otroških vrtcev (v Južnem Tirolu), kjer se poučuje v materinščini (nemščini)... subvencionira gradnjo kulturnih domov narodne skupine, daje štipendije... in se sploh Avstrija ravna v svoji narodnostni politiki po željah pristojnih zastopnikov manjšine.“

V pojasnilo teh navedb trdi list, da je avstrijsko prosvetno ministrstvo po neuradnih virih subvencioniralo Južno Tirolsko s 30 milijoni (šilingov), potem pa pojasni, kako je deželna vlada v Innsbrucku (avstrijski Tirol) kot za zagovor takega podpiranja pokazala na paralelo danske vlade, ki izdaja letno okrog 400 milijonov šilingov za dansko narodno manjšino v nemškem Schleswig-Holsteinu. In v primeri s to podporo da je avstrijska podpora Južnemu Tirolu daljnosežno le simboličnega značaja. Ali je res le simboličnega značaja, nas tu ne zanima.

Kar nas zanima, je paralela, ki jo je Naš tednik potegnil med podporo, ki jo avstrijska vlada daje nemški manjšini v Južnem Tirolu in podporo iste vlade, določeno za pospeševanje narodnih skupin (manjšin) v Avstriji v letnem znesku 5 milijonov šil. Med te skupine spadajo tudi koroški Slovenci (poleg Gradiščanskih Hrvatov, Madžarov in Čehov). List dokazuje, da je prispevek Avstrije južno-tirolskim Nemcem mnogo večji kot njen prispevek koroškim Slovincem. Ta slednji da niti simboličen ni več, dokazuje pa — po Tedniku — da pri podpori manjšinam velja v Avstriji dvojna mera.

Paralela avstrijskega podpiranja med koroškimi Slovenci in južnimi Tirolci je zgrešena in ne more držati. Južno tirolskim Nemcem so avstrijski Nemci matični narod, Tirolci so nacionalni del avstrijskega nemštva, kar Slovenci v Avstriji gotovo niso. Avstrija torej podpira Nemce v Italiji kot sestavino avstrijskega državnega naroda, kot to delajo tudi Danci za dansko manjšino v Nemčiji.

Logična in pravilna paralela k avstrijskemu podpiranju južno tirolskih Nemcev bi bila finančna podpora slovenski narodni manjšini na Koroškem od strani matičnega naroda v Sloveniji in od strani celokupne Jugoslavije, katere državni narod so tudi Slovenci. V tem in samo v tem je upravičena paralela s tem, kar žrtvujejo za svojo narodno manjšino izven matične dežele Avstrijski Nemci in Danci.

Ni bilo do sedaj brati ali slišati, koliko slovenskih otroških vrtcev je bilo ustanovljenih in vzdrževanih na koroškem ozemlju, kjer prebivajo Slovenci, z denarjem, ki je prišel za ta namen iz Slovenije ali Jugoslavije. In vendar je ustanova otroških vrtcev osnovne narodne važnosti za jezikovno izobrazbo

AMERIŠKA POČASTITEV FRANKA LOVŠETA

28. oktobra letos je ameriška država Ohio v federaciji Ameriških združenih držav na izreden način počastila Slovence in Amerikanca Franka Lovšeta (Lauscheta). Nova zgradba države Ohio v Clevelandu bo nosila poslednje ime po bivšem senatorju in večkratnem županu mesta Cleveland, „HOME FRANK LAUSCHE“ — „Dom Franka Lovšeta“. Slovincem v ZDA kakor tudi po vsem svetu in seveda tudi v njegovi domovini Sloveniji je to poimenovanje najpomembnejše zgradbe v državi Ohio z njegovim imenom napolnilo s ponosom in veseljem. Saj se namreč Frank Lovše samozavestno smatra sina slovenske matere, ki dobro obvlada slovenski jezik in se kot Amerikane ne boji priznati se k etnični slovenski skupnosti. Ob tej priložnosti pomeni za vse Slovence ta dan praznik in zato je izšel edini slovenski dnevnik Ameriška domovina kot posebna slovenska izdaja lista z naslovom posvetilom: FRANKU J. LAUSCHETU.

Več oseb je v njej napisalo članke v njegovo proslavo. Tako je prof. dr. J. Felicijan prispeval uvodni članek „Legenda o Lovšetu“. Urednik Ameriške domovine prof. V. Lipovec uvodnik „Frank J. Lausche, velik Slovenec in Amerikanec“. C. J. M. o „Washingtonu, drugem domu senatorja Lauscheta“, Michael Kolar o „Mladem Franku J. Lauschetu“, Leo Vovk o odkrivanju spomenika ob 200-letnici ameriške Deklaracije s tekstom govora F. J. Lauscheta, ki ga je imel v senatu 28. nov. 1967 in je sedaj vklesan v ploščo na vidnem mestu v Clevelandu. Član Narodnega odbora za Slovenijo J. Melaher je napisal članek „Frank Lausche, politik in državnik“, in koroški župnik Peter Sticker, ki je l. 1974 spremljal koroški pevski zbor v ZDA, je poslal iz Pečnice „Pozdrav senatorju Lovšetu“. Iz vseh teh prigodnih člankov v Ameriški domovini naj povzamemo podoben tega velikega Slovenca, kakršna se obnavlja v teh dneh v vseh ameriških velikih listih države Ohio, posebno pa v obeh ponosnih Slovincem, ko vidijo tako počeščenega svojega nad 80-letnega rojaka, rojenega seiser že v Ameriki.

Pot F. Lovšeta k vrhovni ameriške uprave

Frank J. Lovše se je rodil v slovenski immigrantski družini v Clevelandu, kjer je imel oče majhno gostilno. Ko je oče kmalu umrl — in zapustil pet otrok — je vodila podjetje mati Frančiška iz „Ribence“, cerkvena pevka že v domovini, in takoj tudi pevka pri slovenski fari. Tudi vsi otroci so bili muzikantje ter so peli slovenske pesmi ob svojem igranju in tako sneli kakih 34 slovenskih pesmi na plošče, ki smo jih v domovini poslušali že pred davnimi leti. V družini se je govorilo in pelo le slovensko. Gostilna je bila cilj

otroka v materinem jeziku in za trden temelj njegove narodne zavesti. Tu so korenine narodnega obstanka in razvoja. Tudi ni znano, koliko slovenskih narodnih domov je bilo zgrajenih s prispevki iz Ljubljane ali Beograda, niti koliko, če sploh kaj, je bilo od tam žrtvovano za uspešno delovanje obstoječih domov, kjer se širi in utrjuje slovenska (ne komunistična!) kultura, ki ji je Korotan zibelka.

Koliko je obljubil finančne pomoči članu uredništva NT in tajniku Narodnega sveta koroških Slovencev Filipu Waraschu ob njegovem obisku v Ljubljani Mitja Ribičič, predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva, za vzdrževanje in močno razširitev takih odličnih narodnih podjetij, kakor je enega organiziral in vodil župnik Peter Sticker s počitniško kolonijo na Kališah? Tako eminentno narodno delo zmeraj stane tudi denar, ki ga zaslužnemu duhovniku in njegovim sodelavcem gotovo ne preostaja, zasluži pa podporo vsakega resničnega Slovenca

vseh novih vseljencev, ki so skoraj redno prespali prve noči v novem svetu v njej. Po tej gostoljubnosti in tudi po skrbi za slovenske starce je bila mati znana med vsemi clevelandskimi Slovenci. Mladi Frank je hodil v slovensko farno šolo in bil v najtesnejši zvezi z izdajanjem lista Ameriška domovina, saj je bil njegov dom v sosedstvu tiskarne. Raznašal je list in urednik Pirc mu je bil prvi učitelj v politiki, njegov drugi lastnik Jaka Debevec pa Frankov najbližji prijateljski drug. Frank je pridno študiral, gojil šport, plavanje in baseball, kjer je bil tudi zmagovalec, obenem se je povzpел do advokata. Urednik Pirc ga je pregovoril, da je kandidiral za mestnega sodnika, kar je bila prva njegova javna funkcija. V njej se je izkazal za izredno uvidevnega in poštenega sodnika, ki pa je nadvse preganjal podtalno gangsterstvo in igralnice. Tej sodrgi, pred katero ni bil nihče varen, je napovedal boj in zmagal. Dobil je tudi sloves med ljudstvom in ljudstvo ga je pozvalo na župansko mesto v Clevelandu l. 1941. Lovše je bil prvi etnični župan mesta, prvi Slovenec v tej funkciji. Tri leta pozneje — 1944 — ga je ljudstvo vzdignilo še višje: za guvernerja države Ohio. Bil je prvi katoličan na takem mestu, prvi Slovenec, sin imigranta in prvi Amerikanec, ki je bil nato petkrat zaporedoma izvoljen na to mesto. Pokazal se je dobrega upravitelja države ter je njegova pot vodila navzgor: postal je senator v zveznem centru države v Washingtonu. Kot senator je bil član odbora za zunanjo politiko, o katerem velja mnenje, da je najmočnejši organ vlade. Dvanajst let je bil senator. Govorilo se je, in predloženi so bili predlogi, naj bi kandidiral za predsednika Združenih držav. General Eisenhower se je izrazil, da bi „rad kandidiral za podpredsednika na isti listi z Lauschetom kot predsednikom.“ Podobno tudi general Mc Arthur. Toda odbor demokratske stranke mu je zameril, da je večkrat glasoval — ne kot bi stranka hotela, temveč — po svoji vesti. Tako ni prišlo do kandidature in do tega, da bi mogel Slovenec zasedati najvišje upravno mesto — najmočnejše države na svetu.

Slovenski člankarji še posebej podčrtavajo, da je Lovše edini od važnejših politikov spregledal sovjetsko politiko, pa tudi v jugoslovanski politiki je pravilno ocenjeval Titov „osvobodilni boj“ in svetoval ostati na poziciji Mihajlovića. Pozneje je v vseh pogledih podpiral dr. Kreka in se zavzemal za slovenske begunske zadeve in jim vedno bil v pomoč pri vseh potrebnih intervencijah na najvišjih mestih. Pomagal je pri novem vseljenem zakonu, ki je slovenskim beguncem odprl pot v Ameriko. Za vse to so mu Slovenci iskreno hvaležni in je čast, ki mu jo izkazujejo v teh dneh, iskrena in zaslužena.

v matični deželi, tudi takih, kot so Ribičič, Kardelj, Dolanc in tovariši, če so še kaj Slovenci in ne samo komunisti.

Take misli in ideje nam je zbudil članek o podporah manjšinam v Našem tedniku. Menda je zgolj slučaj, da je v eni izmed številčk istega lista ob istem času bila objavljena nekje v skritem kotičku sledeča vest: Celovec. Nedavno je izšla prva številka „Razrednega boja“, glasila slovenske komunistične zveze. Hoče med drugim „opravičiti“ nalogo kolektivnega agitatorja, propagandista in organizatorja v borbi za socializem v Avstriji.“

Tisk je dandanes zelo drag, stane ogromno denarja. Odkod so denarna sredstva za vzdrževanje lista „Razredni boj“? Če so — in mi ne dvomimo, da so — ta sredstva tudi in zlasti iz Slovenije, potem vprašamo: Ali hoče partija z razrednim bojem v tuji deželi reševati nacionalni obstanek težko ogroženega slovenskega ljudstva na Koroškem?

L. P.

Nuestra identidad

Vida. Esta sí es una de las grandes palabras. Una de aquellas que colman el recipiente de su propio significado. Exceden toda medición. Conmueven todo corazón. La vida es imprevisible y eso justamente es la libertad. Lo indeterminable de ese maravilloso acontecimiento, que es la vida, es el sucederse de la libertad. El pan que comulgamos hoy es el de la fiesta popular o lo que es lo mismo, el de la vida en su libertad. En su continua y avasalladora eclosión hacia todo lo bello, puro, noble. Hacia todo lo verdaderamente humano. Atención, hemos dicho humano. Al decirlo hemos señalado ese centro irreductible de absoluto valor, donde tienen su asiento la libertad y el amor. Desde allí comulgamos nuestra unidad. Desde allí fundamos nuestra diferencia. Y el encuentro de hoy es entre pueblos, por eso lo podemos apellidar encuentro popular, encuentro entre aquellos que nos sentimos parte de un pueblo, vivimos como parte de un pueblo, luchamos, escribimos, bailamos, cantamos, actuamos, rezamos, leemos, estudiamos como parte de un pueblo. Tenemos una identidad. Nos hemos definido como los participantes de esta marcha, como los amantes de la vida, que con nuestro vivir dejaremos el despliegue total de la identidad eslovena, checa, polaca, ucraniana, argentina... Y ese dejar desplegar que elegimos es cálido, estimulante, efervescente, tierno. Respetuoso. Vivificante. Incondicional. De ahí que rechazamos toda violencia y promulgamos la embriaguez de la vida; rechazamos toda humillación y defendemos la dignidad; aborrecemos toda digitación y queremos irrenunciablemente la autodeterminación.

(De la alocución de la bienvenida a las delegaciones de las comunidades eslavas por Pavel Fajdiga (h), en la fiesta de la Sociedad Eslovena en Castelar el 29 de octubre de 1978.)

Lovše — o slovenskem jeziku in slovenski pesmi

Frank Lovše vedno rad govori slovensko, kakor se je naučil od svoje matere Ribničanke. Študentom je govoril rad o zvestobi slovenskemu jeziku, vedno je poudarjal ponos, da je sin slovenske matere, in jih pozival k ljubezni do slovenske besede, tako pisane kakor pete. Posebno je ljubil in ljubi slovensko zapeto pesem, ki jo je tolikokrat pel s svojo materja — cerkveno pevko in brati muzikanti. O tej pesmi je rekel besede, ki naj jih prav zdaj — ob slovenskem koncertu — ponovimo:

„Kadarkoli postane moja duša težka in moj duh v stiski, ko me obdaja teža in čutim, da ne bo luč nikdar več zasvetila, tedaj — če imam srečo, da grem na slovenski koncert in poslušam slovensko pesem, temá izgine, teža popusti, svetloba je z menoj in duša

postane čisto jasna ob solzah, ki mi teko, ko čujem pesmi, ki sem jih nekoč poslušal na kolenih svoje matere.“

Tak človek je naš Frank J. Lausche, Slovenec in Amerikanec, politik in človekoljub. Človek, ki ga Slovenci ljubimo kot našega človeka, in ki ga časte Amerikanci kot svojega: našega po duhu, po slovenski dediščini in njihovega po ameriški državljanjski zavesti in državniškem delu za rast države in nje razvoj. To je pokazal v najvišji meri kot sodnik, večletni župan Clevelanda, petkratni guverner države Ohio in dolgoletni senator. Naše gore list: in bi ne bili veseli in ponosni tudi ob sedanjem prazniku poimenovanja nove ohajske državne zgradbe, ki jo z njegovim imenom „krščiue“ sam guverner James A. Rhodes!

Čestitamo mu tudi mi v Argentini in ponosni kličemo „največjemu Slovincu v ZDA“: še mnogo let!

„Skupaj držimo!“

MISLI IZ GOVORA G. KOŠIČKA NA PRISTAVSKEM DNEVU 29. OKT. 1978

Eden redkih med nami živečih ljudi, ki so pred 60 leti bili ne le priče, ampak tudi sodelavci pri deklaracijskem gibanju in pri naglo se razvijajočih dogodkih tistih dni, ki so Slovincem dali možnost proglasitve lastne samostojnosti, je bil Jože Košiček. Tu je nekaj misli iz nagovora, kjer je na kratko pokazal sliko takratnih razmer, ko je narod pretrgal stoletne vezi na habsburško monarhijo in se je moral v zelo neugodnih okoliščinah na hitro odločiti za novo pot v bodočnost. Velika večina si je z navdušenjem izbrala pot v novo državo Srbov, Hrvatov in Slovencev, a ne vsi. Znotraj novih meja so nekateri s skrbjo in nezaupanjem gledali v bodočnost, zunaj meja so pa pod nam sovražnimi državami ostali stotisoči naših rojakov: v Italiji, v Avstriji in na Madžarskem.

Danes po 60 letih lahko ugotovljamo napake, ki so jih takratni narodni voditelji delali: zanesenjaško vseslovanstvo, zaupanje na dane besede in zapisane sporazume, ki so čez noč postale brez veljave, ponižnost pred narodno čast ponižujočim preziranjem in izkoriščanjem šibkejših med tremi, prepovršno računanje z moralnim razkrojem, ki ga je povzročila vojna itd.

Vesten kritik pa bo moral priznati tudi pozitivne strani tega novega zgodovinskega dejanja. Res je, da nam nihče ni ničesar dal, vendar smo veliko pridobili s svojim lastnim delom in bojem. Kljub vsem slabim stranem naše zgodovine med obema vojnama, mora vendar vsak pošten opazovalec potrditi, da je bila Slovenija leta 1940 vse nekaj drugega kakor ona iz leta 1918.

Kakor nas je za deklaracijsko gibanje usposobila naša kvaliteta na prostetnem, političnem, gospodarskem in socialnem polju, tako je tudi v novi državi naš narod premagoval vse ovire,

niso bile majhne, prav zaradi zvestobe onim oblikam našega življenja, ki so jih nam oznanjali naši veliki možje.

Razmere v naši domovini nas hočejo prepričati, da je nesmisel pečati se s to zgodovino. Mladim ljudem pripovedujejo na vseh koncih, da naj gledajo v bodočnost, ne nazaj. Ne marajo, da bi zvedeli o naši zgodovini kaj več, kakor to, kar jim oni razlagajo. In to je laž, čeprav zavita v „strokovnajaško“ obliko.

Mladina, ki širom sveta živi v svobodi, je poklicana, da ostane glasnica naših slovenskih problemov. Nanjo pada ogromna odgovornost. Ni številna, čeprav gre v tisoče, nima možnosti, da bi računala s pozornostjo velikega sveta, ima pa vse ugodne prilike, da s svojo kvaliteto nadomesti to, kar s številom ne more. Tako si bo priborila pravico, da govori v imenu svojih bratov doma in da bo njena beseda uvaževana.

Ponovno si dopovedujmo, začeni pri najmlajših, da smo ponosni na svoj slovenski rod. Naša kri gre z nami preko meje, ohranjajmo jo čisto tudi preko rodov.

Ne branimo se dela v korist naroda! Skupaj držimo!

Zanimajmo se za slovensko zgodovino. Ničesar ne bomo mogli za svoj narod storiti, če ne bomo poznali v podrobnosti ves naših problemov.

Berimo slovenske knjige, časopise, revije. Da bi Bog dal vsaj nekaj mladim, ki bi znali tudi napisati kaj pametnega v slovenskem jeziku.

In glavno, dosegljivo vsem: govorimo po naše, doma z brati, kadar smo skupaj s prijatelji, na naših prireditvah, v naših domovih. Kadar bo iz naše srede izginila slovenska beseda, bomo lahko vrgli lopato zemlje na zadnji slovenski grob.

BARILOČE

(Nad. s 1. str.)

tekem sta najboljša Argentince, Juan Angel Olivieri in Carlos Martinez objavila, da zapuščata tekmovalce in da se bosta posvetila smučarskemu profesionalizmu. Ker je Luis Rosenkjer že pred sezono izstopil zaradi nezgode na evropskih smučiščih, bo tako Argentina izgubila ves svoj prvorazredni team. Do besede bodo prišli mlajši elementi, med njimi Janez Flere. Njegova sestra Veronika Flere je med dekleti že itak pobrala večino prvih mest v državnem prvenstvu in kandaharju.

Kot po navadi, so se bariloški Slovenci najbolje odrezali v smučem teku. Letos je v San Martin de los Andes dosegel državno prvenstvo Matjaž Jerman, pred bratom Markom in Martinom in pred vojaškimi tekmeči. Med mladinci je v teku na Cerro Otto zmagal Klemen Arko. Tako Jermanovi fantje kot Klemen so sodelovali in se dobro kvalificirali tudi pri biathlonu, športni panogi vojaške zvrsti, pri kateri tekmovalci tečejo in streljajo.

Že koncem oktobra smo priredili tradicionalne slovenske smučarske tekme. Zdaj, ko tekmuje praktično samo mladina, je tehnično povprečje "akih tekem seveda večje kot nekoč, ko so se za zadnje mesto, "borili" taki "kanoni" kot Joško Simčič, Slavko Adamič, Jože Polegali ali pisec teh vrstic. Zato je lepše oktobrske nedelje pod vrhom Punte Nevade stari mojster Dinko lahko zažrtel čeden slalom in ob sodelovanju mlajših moči so se tekme organizacijsko in tehnično brezhibno izvedle. Žal udeležba ni bila tako številna kot prejšnja leta. Prvi je bil Janez Flere — nihče ni v to dvomil — drugi Neško Razinver, Med mladino je zmagal Tomaž Arko, drugi je bil Bogdan Bertoncelj. Bariloški "pravnik snega" je še v nečem razgibal slovensko srenjo. Ob-

činski pripravljalni odbor tega praznika je prosil za sodelovanje različne narodnostne skupine in Slovenci smo se odzvali ter pripravili svoj kiosk v obliki kozolca na glavni cesti (calle Mitre). V tem kozolcu so stregli v narodne noše oblečeni fantje in dekleta s potico, medico, krofi in flancati. Predvajali smo tudi slovensko folklorno muziko in diapozitive iz Slovenije. Doživeli smo lep uspeh, saj so samo še Danci in Švicarji postavili nekaj res originalnega na sejem. Tudi po finančni plati je bilo SPD lahko zadovoljno. Zbrali smo nekaj soldov, ki jih nameravamo vtakniti v izboljšanje planinskega stana.

V. Arko

Slovenci po svetu

CLEVELAND (ZDA)

Ravn. Jožef Ovsenek — umrl

V Clevelandu v ZDA je dne 13. oktobra t. l. umrl ravnatelj Jožef Ovsenek. Kdo ga ni poznal — nekdanjega predsednika Orlovke zveze v Ljubljani, ki je ponosno zravnal korakal pred svojimi fanti. Bil je dober profesor, nazadnje ravnatelj II. državne moške gimnazije na Rakovniku. Rojen je bil 1. 1890 pri sv. Neži na Brezjah ter je bil zdaj star 89 let! Tako je zopet preminul eden stare delovne garde Krekovi učencev, ki se je ves posvetil vzgoji mladine v šoli, pa mladinskim organizacijam v vrstah slovenskega Orla. Bil je med pobudniki Stadiona, športnega prostora mladinskih organizacij v okviru Krekovega narodno-prosvetnega dela. Po vojni je zapustil domovino in bil profesor v naših taboriških, ravnatelj gimnazije za ravnateljem Bajukom v Spittalu. Od tam je odšel v Cleveland, kjer je prav tako

OBVESTILA

PETEK, 10. novembra:

Odbojarska tekma med Reprezentanco ZS in Club Independiente na igrišču ul. Alianza 250, Ciudadela, ob 22. uri.

SOBOTA, 11. novembra:

V San Martinu — v cerkvi kolegija

nadaljeval svoje organizacijsko delo. Bil je delničar in odbornik Baragovega doma, član Društva Najsvetjega imena pri sv. Vidu. Pogreb je bil iz Grdinovega zavoda in je pokojniku govoril ob grobu Janez Ovsenek, ki se je poslovil od njega kot vzgojitelja šolske mladine in predsednika Orlovke zveze, ki je gojila telesno vzgojo pa tudi splošno izobrazbo ter tako vzgojila načelno zavedne ljudi, ki so bili zmožni upreti se vsiljenemu komunizmu v meri, kot pri drugih narodih nima primere. Tudi v Ameriki je nadaljeval to delo in je bil predsednik Baragove zveze. Veliko sestanov in predavanj je organiziral on. Bolezen je prekinila to delo. Za vse, kar je storil dobrega, bomo Bogu hvaležni. Bil je dober vernik. Naj mu Bog da tudi plačilo.

Pokojnega ravnatelja je pred leti zadela možganska kap. Tako je zadnjih sedem let preživel v okrevališču. Zapustil je ženo Jožefino roj. Žumer, hčerko Drago por. Gostič, dve vnukinji in brata, ki je zdaj še edini živ iz družine osmih bratov in sestra.

Pokojniku želijo večni mir in pokoj mnogim njegovi prijatelji, predvsem bivši Orlji, ter izrekamo pokojnikovim družini sožalje, ki se mu pridružuje tudi Svobodna Slovenija.

V nedeljo, 3. decembra t. l. bo v

v zavetišču škofa dr. Gr. Rožmana

ob 11.30 sv. maša za rajne: Musarja Jožeta (1. predsednika), Jenka Jožeta (soustavovitelja) in Branka Vrčona (ustanovnega člana) — ob osmi obletnici smrti. Po sv. maši kosilo.

SDO

SFZ

Slovenska vas

vabita
starejše in mlajše

NA SUPER PLES '78

v soboto, 11. novembra ob 20
sodeluje "TRIGLAV"V SLOVENSKEM DOMU
V SAN MARTINUbo v nedeljo, 26. novembra
opolodne

družinski asado,

ki ga bosta pripravila SFZ in
SDO v San Martinu terSPREJEM MLADINE
V ČLANSTVO DOMA.Preskrbite si pravočasno nakanzice
za asado.Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIKspecialist za ortopedijo
in travmatologijoMarcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 393-2413Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

presv. Srca — ob 20 jubilejni koncert cerkvene glasbe ob 30-letnici delovanja slovenskega pevskega zbora v San Martinu.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi, ob 20. uri, Super ples 78.

Sestanek SKAD-a v Slovenski hiši. Ob 19.15 sv. maša, nato ob skioptičnih slikah proslava 29. oktobra in dneva slovenske zastave.

Sklepna konferenca profsorskega zbora Slovenskega srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 12. novembra:

Berazategui. 13. obletnica blagoslovitve Doma. Celodnevna prireditev.

Odbojarska tekma med Reprezentanco ZS in Club Telefonos na igrišču ul. Madero 1699, ob 18.

SREDA, 15. novembra:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu ob 18.30. Predavala bo ga. lic. Tina Sušteršič o negi bolnikov.

PETEK, 17. novembra:

Odbojarska tekma med Reprezentanco ZS in Estudiantil Porteño, na igrišču ul. Alianza 250, Ciudadela, ob 22. uri.

SOBOTA, 18. novembra:

Zaključna proslava Slov. srednješolskega tečaja Rav. Marka Bajuka v Slovenski hiši.

Cerkveni koncert Slov. pevskega zbora Gallus ob 30. letnici.

NEDELJA, 19. novembra:

Naš dom, San Justo. Odsek žena in mater vabi po slovenski maši vse žene in tudi moške na predavanje z razgovorom „Problemi in rešitve v različnih dobah zakonskega in družinskega življenja.“

Slovenska kulturna akcija prireja ob 11 (po maši) v mali dvorani predavanje v ZDA delujočega znanstvenika prof. ch. Antona Peterlina o temi Moderni razvoj fizikalne znanosti.

SOBOTA, 25. novembra:

Letna večerja Slov. kat. akad. star. v Slovenski hiši.

Predavanje prof. dr. M. Komarja v Slovenski hiši ob 16 v priredbi SKAS-a.

Po športnem svetu

V EKIPNEM DAMSKEM ATLET. SKEM prvenstvu Jugoslavije so zmagale članice beograjskega Partizana, Mariborčanke pa so osvojile drugo mesto. Branilke naslova iz Celja bi bile bržčas osvojile drugo mesto, če bi ne bila diskvalificirana celjska štafeta 4x100 tako pa so zdrknile celo na šesto mesto.

V JUGOSLOVANSKI PRVI rokometni ligi igrata tudi Kolinska-Slovan iz Ljubljane in Aero-Celje, ki sta se lani bolj s težavo obdržala v ligi. Kaže, da jima bo letos šlo nekoliko bolje od rok, posebno Slovannu, ki je v dobri formi premagal moštvo Metaloplastike iz Zagreba s 35:22. V tej ekipi igrajo trije državni reprezentanti in njihov trener je tudi trener državne reprezentance.

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires,

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)FRANQUEO-PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 5824Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1978: za Argentino: \$ 12.000 (1.200.000), pri pošiljanju po pošti \$ 14.000 (1.400.000); ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 25 USA dol.; obmejne države Argentine 20 USA dol.; Avstralija 31 USA dol.; Evropa 28 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 19 dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E. 33-7213.

KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

V drugi zvezni ligi — sever — igrajo štiri slovenska moštva: Jadran iz Kozine, Jelovica, Inles iz Ribnice in Partizan iz Slovenj Gradca. Prvi trije se bodo kar uspešno potegovali za višja mesta, zadnji pa bo po rezultatih iz prvih sedmih kol sodeč bolj v spodnjem delu lestvice.

SVETOVNO ODOBJKARSKO prvenstvo za moške je bilo v začetku oktobra v Rimu. Naslov so osvojili odbojkarji SZ. S to zmago so sovjeti osvojili že peti svetovni naslov, dvakrat so bili prvaki igralci iz ČSSR, na prejšnjem v Mehiki leta 1974 so zmagali Poljaki.

HOKEJSKI veterani so dokazali, da so kljub vsemu še vedno boljši, kot sta sedanji ekipi Jesenic in Olimpije. Jeseničane so nekdanji reprezentanti premagali s 8:6, Olimpijo iz Ljubljane pa 8:4.

SLOVENSKI DOM BERAZATEGUI

Nedelja, 12. novembra

13. OBLETNICA BLAGOSLOVITVE

pod geslom: „Držite se skupaj, le tako se boste ohranili“ Dr. Gregorij Rožman

Dopolodne: ob 11.30 pozdrav zastavam
sv. maša — msgr. Anton Orehar
pozdrav gostov
kosilo

Popoldne: ob 16.00 kulturni program:
slavnostni govor — Gregor Batagelj
prikaz ob spominu
100, 50 in 30-letnice slovenskih emigracij
v letu 60-letnega jubileja rojstva 29. oktobra
Sledi prosta zabava s plesom.

Poskrbeli bomo, da Vam bo lepo in prijetno na našem senčnem vrtu.

NASVIDENJE TOREJ!
ODBOR.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Prirodoslovno-znanstveni odsek
X. predavanje

Nedelja, 19. nov. 1978
ob 11 dopoldne

Akad. prof. dr. ANTON PETERLIN
član več mednarodnih znanstvenih akademij

Moderni razvoj fizikalne znanosti

Predavalnica Slovenske hiše

ul. Ramón Falcón 4158

Tristopetdeset

VEZANIH DELNIC je bilo prodanih v prvem mesecu. To je \$ 35.000.000 več stalnega kapitala naše zadrage.

PRODAJA VEZANIH DELNIC SE NADALJUJE. Ponovno opozarjamo na velike ugodnosti, ki jih te delnice nudijo.

Naš skupni cilj: MOČAN SLOVENSKI FINANČNI ZAVOD
V ARGENTINI!

V SLOGI JE MOČ!

PUERTAS PLEGABLES
Intermódulo

desde \$22.500.- m2
en maderas, vitraux,
laminados plásticos y
telas vinílicas

Fabrica, Ventas
y Envíos Interior:
Rio de Janeiro 677 Cap. Fed.
812-7490 y 2069

Sucursales:
Capital: Av. Juan B. Justo 3976
San Miguel:
Av. León Gallardo 383

INTERMODULO

opozarja posebej

Slovence

na

svoje izdelke

KDO VE — KDO ZNA?

NAGRADNO TEKMOVANJE NAŠE MLADINE V ZNANJU SLOVENSKEGA JEZIKA, ZGODOVINE, SLOVSTVA IN SPLOŠNE KULTURE.

Sobota, 11. novembra ob 3 popoldan

V VELIKI DVORANI SLOVENSKE HIŠE.
VABLJENA LJUDSKO IN SREDNJEŠOLSKA MLADINA, UČITELJI, STARŠI IN VSI, KI JIH ZANIMA, KAJ VEDO IN ZNAJO NAŠI MLADI!

V slogi je moč!

Adolf Jesih

Njegovo truplo čaka vstajenja na pokopališču v San Martinu.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so ga prišli kropit ter moliti za pokoj njegove duše ter vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše na pokopniškem domu in ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Francu Bergantu za pogrebno sv. mašo in za vodstvo pogreba. Prav tako se zahvaljujemo Rudolfu Smersuju in Francu Hribovšku za poslovinne besede od odprtem grobu.

Molimo za večni mir in pokoj duše dragega Adolfa!

Pokojnikov prijatelji